

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 1P/81/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814202827
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2015:5814202827.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou JUDr. Margitou Kovaľovou v právnej veci navrhovateľky: F. F., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, proti odporcovi: X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. X. XX, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu: F. F., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, takto

r o z h o d o l :

I. Súd manželstvo F. F., rod. O., nar. XX.XX.XXXX a X. F., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX, ktoré je zapísané v knihe manželstiev Q. úradu O., vo zväzku 7, ročník XXXX, strana XX, por. číslo XX, r o z v á d z a.

II. Maloletý F., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia.

III. Otec X. F., nar. XX.XX.XXXX, j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého F., nar. XX.XX.XXXX sumou 60 Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku do budúca.

IV. Odporcovi s a n e u k l a d á povinnosť zaplatiť súdny poplatok.

V. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka návrhom podaným súdu dňa 28.04.2014 žiadala, aby súd manželstvo s odporcom uzavreté dňa 20.11.1999 rozviedol, maloletého F. na čas po rozvode zveril do jej osobnej starostlivosti a určil povinnosť odporcovi platiť výživné sumou 100 € mesačne. Návrh odôvodnila tým, že manželstvo bolo uzatvorené z lásky. Najskôr bývali u jej rodičov, potom mali osobitnú domácnosť a prvé nezhody začali už na jeseň roku 2000 z dôvodu nadmerného požívania alkoholu odporcom. Na jej podnet musel odporca domácnosť opustiť vo februári 2011. Napriek snahám sa ich manželské spolužitie neobnovilo. Pracuje ako kuchárka, v súčasnej dobe je dlhodobo práce neschopná a jej príjem predstavuje 262,- € mesačne. Odporca poberá príspevok za opatrovanie svojich rodičov.

Vo výpovedí trvala na návrhu. Uviedla, že k sporom v manželstve začalo dochádzať z dôvodu požívania alkoholu odporcom a následného odsťahovania sa manžela k svojim rodičom. Podnet na odchod manžela so spoločnej domácnosti bol daný z jej strany potom, ako manžel prišiel z krčmy domov a po otvorení dverí jej dal facku. Aj po odchode so spoločnej domácnosti mala záujem, aby sa otec stretával

so synom. Dôvod na rozvod vidí v tom, že nežijú v spoločnej domácnosti dlhú dobu, že odporca nejaví záujem o ňu a o mal. F. a tiež má obavy, aby nebola zodpovedná za prípadné dlhy odporcu. Výživné určené súdom platí, to však nestačí na úhradu potrieb maloletého, preto žiada, aby súd výživné určil minimálne na polovici životného minima.

Odporca súhlasil s rozvodom a uviedol, že manželka na neho veľmi žiarlila a ak ho niekto pozdravil, hneď bolo v rodine zle. Odišiel so spoločnej domácnosti, keď mu manželka zbalila veci. V čase odchodu pracoval na družstve aj to len počas leta a v zime bol evidovaný na úrade práce. V roku 2000 ukončil aj tieto sezónne práce. Od vtedy je nezamestnaný, zabezpečuje starostlivosť o svojich rodičov. Ak si aj vypil, tak to bolo za iné peniaze, nie za spoločné peniaze. Odporca žije so svojimi rodičmi. Súhlasil so zverením maloletého F. o starostlivosti matky. Nesúhlasil s výživným vo výške 100 €, nakoľko nemá takúto sumu z čoho platiť. Zo svojho opatrovateľského príspevku prispieva na domácnosť. Nemôže si privyrobiť, pretože otec je nevidiaci, musí ho všade voziť. S maloletým F. sa stretáva. Naposledy sa s ním stretol večer pred pojednávaním. Jeho príjmy a výdavky sú na úrovni aké boli konštatované v rozsudku č. k. 9P/41/2014.

Kolízny opatrovník súhlasil so zverením maloletého F. do osobnej starostlivosti matky a výživné žiadal určiť na základe úvahy súdu s poukázaním na zvýšenie výdavkov matky maloletého.

Súd sa okrem výsluchu účastníkov oboznámil s listinami, ktoré sú obsahom spisu. Zo sobášneho listu zistil, že navrhovateľka a odporca uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX a z manželstva pochádza jedno dieťaťa - maloletý F.. V. a povinnosti rodičov k maloletému F. boli upravené rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č. k. XP/XX/XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.1.2014.

Podľa § 23 ods. 1,2,3 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Z výpovedi navrhovateľky a odporcu bolo preukázané, že v spoločnej domácnosti žili necelé dva roky od uzavretia manželstva a prakticky 13 rokov si každý žije sám. Navrhovateľka s mal. F. a svojím otcom a odporca so svojimi rodičmi. Manželia tým, že 13 rokov nežili spolu, nezabezpečovali všetky povinnosti týkajúce spoločnej domácnosti a starostlivosti o maloletého F., porušovali práva a povinnosti manželov vyplývajúce z § 18 a 19 Zákona o rodine. Ide o manželstvo, ktoré je dlhodobo len formálnym zväzkom. Ani jeden z manželov nechce, aby manželstvo trvalo naďalej. Z vyjadrení účastníkov konania súd zistil, že vzťahy medzi manželmi sú dlhodobo a vážne rozvrátené, a preto manželstvo rozviedol.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 62 ods. 1,2,4,5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Navrhovateľka žiadala, aby bol maloletý F. zverený do jej osobnej starostlivosti. S návrhom vyslovil súhlas otec maloletého a odporučil návrhu vyhovieť aj kolízny opatrovník maloletého. Súd o zverení maloletého rozhodoval vyššie citovaným rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť pred dvoma mesiacmi. V priebehu konania o rozvod manželstva neboli zistené žiadne nedostatky v osobnej starostlivosti vykonávanej matkou, súd návrhu aj v tejto časti vyhovel.

Navrhovateľka žiadala, aby súd určil výživné vo výške 100 Eur mesačne a vo výpovedi žiadala toto určiť minimálne v 1-ici životného minima. Súd zistil, že otec maloletého nie je zamestnaný. Má vyplácaný peňažný príspevok za opatrovanie vo výške 185,31 Eur mesačne. Otec maloletého tvrdil, že jeho výdavky sú totožné s výdavkami, ktoré súdu preukazoval v konaní č. k. 9P/41/2014. Podieľa sa na nákladoch domácnosti a to prispievaním 50,- Eur na stravu, ďalej má náklady na telefón 10-11 Eur mesačne, za elektrinu platí zálohu vo výške 1/3-iny z 84 Eur mesačne, komunálny odpad 3,90 Eur mesačne a občas prispeje aj synovi nejakou malou sumou alebo mu kúpi nejaký darček v súvislosti s narodeninami, meninami a podobne. Zároveň platí výživné, ktoré mu bolo určené citovaným rozsudkom vo výške 55,- Eur mesačne. Nemá zníženú pracovnú schopnosť, ale nemôže pracovať, pretože sa musí venovať opatere svojich rodičov. Súd rozsudkom č. k. XP/XX/XXXX-XX zo dňa 06.10.2014 uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého F. sumou 55,- Eur mesačne. V čase rozhodovania súd vychádzal z príjmu otca, ktorý mal vyplácaný vo výške 175,20 Eur. V súčasnej dobe má otec vyplácaný vyšší príspevok o 10,- Eur, pričom sa jeho náklady nezvýšili. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že je schopný prispievať na výživu maloletého F. minimálne sumou 60 Eur mesačne. Stotožňuje sa so svojím záverom v konaní č. k. 9P/41/2014, že ani táto suma nepostačuje na pokrytie všetkých potrieb maloletého F., ale pri jeho určení súd vychádzal práve zo schopnosti a možnosti otca maloletého.

Matka maloletého je zamestnankyňou v základnej škole, kde vykonáva prácu kuchárky. V súčasnej dobe je na dlhodobu pracovne neschopná a jej príjem podľa potvrdenia zamestnávateľa, resp. sociálnej poisťovne predstavuje mesačne sumu 262 Eur pri 31 dňovom mesiaci a ak je mesiac kratší, táto suma sa o tieto dni znižuje. Okrem výdavkov dokladovaných v konaní č. k. 9P/41/2014 sa zvýšili o náklady na lieky, za ktoré platí 40,- Eur mesačne, ďalej náklady na cestovné do Námestova za účelom návštevy lekára, keď jedna cesta stojí 0,70 Eur. Cestovné na kontroly do Bratislavy a Ružomberka. Aj napriek takto špecifikovaným výdavkom a príjmom matky mal. F., súd nevyhovel návrhu navrhovateľky na stanovenie vyššej mesačnej sumy na výživu mal. dieťaťa, práve z dôvodu, že nezistil u odporcu vyššie možnosti a schopnosti zabezpečenia príjmu.

Navrhovateľka bola oslobodená od platenia súdneho poplatku uznesením č. k. XP/XX/XXXX-XX zo dňa 31.07.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.08.2014. V takomto prípade podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení je povinný zaplatiť poplatok odporca ak tiež nie je od poplatku oslobodený. Súd v konaní o rozvod manželstva účastníkov konania zistil, že odporca okrem príspevku za opatrovanie nemal iný príjem, a preto neuložil odporcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 OSP.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1, 2, 3 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 223/1995 Z.z. v znení neskorších zmien) a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých, návrhom na súdny výkon rozhodnutia (§251, ods. 1OSP).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods.1 ZR).